

Artık Oynamıyorum

– prens · 30 Ocak 2017

Dedi!

Gün erken biter buralarda hele birde bağı açık yaralar sarıldı mı değmeyin keyfine dünyanın, tarlalar erken evlek verir, umutlar yeni çıkar bohçasından ve güneş bir başka gülümser sevdaya...

Ellerimiz karaydı ceviz kokasından okul zamanına kadar bulurduk bir çaresini beyazlatmak için. Al elmalar düşerdi yanaklarımızdan hani şimdi bir kilo yesen bile bir elma etmeyen cinsinden değil.

Toprağın bağına ilişmiş ayaklarımız vardı, ellerimiz dans ederdi çeç başlarında suyollarında sarhoş...

Yalan yoktu masumlüğün damarları yırtılmamıştı, gönüller dolardı kapı ardı sohbetlerinde ev gezmelerinde

Zindan olmuş bir yaraya değil tuz basmak üstü bile eşelenmezdi eskiden, yolunu şaşırın bir karıncaya ekmek dökülerek yol verilirdi...

Ekmek pişirilecek tandırda kadınlar toplanırdı kadınlar yüzleri erken nasır ve bir teştin yumak edilirdi ikinci vaktinden kuşluğa ırgatın öğlen yemeği de ihmal edilmezdi hiç sofrada kuş üzümü eksik olmazdı...

Toylukta yamaçlara kurulurdu kazanlar diplerinde kenger ateşi çevrilirdi kavurma tka basa çoluk çocuk doyardı...

Artık oynamıyorum! Demek yoktu davulun tıngırtısı mest ederdi adamı bir bakmışsın peş peşe çevrilmişsin halaya anama deveden seyirlik yapılmış düğününde altında küçük adamlar bir deveye can vermişler yürekten

Oraklar aynı bilekten vurulurdu ekine, saçlar aynı yerinden kınalanırdı, sevdalar aynı yerinden düşerdi köze... Umut tacirleri uğramazdı bu semte yoksullar bulgur dilenmezdi çünkü herkesin vardı bulguru, unu... Sevmek için on dört şubat beklenmezdi, ölmek için miras kavgası...

Doldurmak için bir yüreği dolmakta yoktu zaten bu topraklar yanık sesler doğururdu bağında kıyasız limanların yalnız güverteleri değil buralar, buralar neşeli yüzlerin renk cümbüşüydü...

Kemirgen buralar bir farenin gözeneklerine peynir tıkanırdı eskiden, bir kuşun kanatlarına çiçek bağlanırdı arılara tatlı su içirilirdi oğula dursun diye kraliçe... Şimdi yaralara ok tıkanıyor böcekler ilaçlanıyor tarım uğruna para uğruna ağaçlara kepçe takılıyor köklerinden...

Dili yok artık imanın dili yok, zamanın dili yok avurtlar dışız pulsuz dilekçeler yarım akıl dolu etraf Şiir yok/Şarkı bitmiş/Af yok/Cendere var...

Dedim ya; Artık oynamıyorum oynayacak ter kalmadı tenimde hal kalmadı dilimde...